XVI Środa okresu zwykłego

Tekst Ewangelii (*Mt* 13,1-9): Owego dnia Jezus wyszedł z domu i usiadł nad jeziorem. Wnet zebrały się koło Niego tłumy tak wielkie, że wszedł do łodzi i usiadł, a cały lud stał na brzegu. I mówił im wiele w przypowieściach tymi słowami: «Oto siewca wyszedł siać. A gdy siał, niektóre [ziarna] padły na drogę, nadleciały ptaki i wydziobały je. Inne padły na miejsca skaliste, gdzie niewiele miały ziemi; i wnet powschodziły, bo gleba nie była głęboka. Lecz gdy słońce wzeszło, przypaliły się i uschły, bo nie miały korzenia. Inne znowu padły między ciernie, a ciernie wybujały i zagłuszyły je. Inne w końcu padły na ziemię żyzną i plon wydały, jedno stokrotny, drugie sześćdziesięciokrotny, a inne trzydziestokrotny. Kto ma uszy, niechaj słucha!».

«Oto siewca wyszed? sia?»

P. Julio César RAMOS González SDB
(Mendoza, Argentyna)

Dzisiaj, Jezus —piórem Mateusza— zaczyna wprowadzać nas w tajemnice Królestwa, przez tą tak charakterystyczną formę, poprzez przypowieści.

Ziarno to głoszone słowo, a siewca to On. On nie stara się siać na najlepszych gruntach, aby zapewnić najlepszy plon. On przyszedł aby wszyscy «mieli życie i mieli je w obfitości» (J 10,10). Dlatego nie skąpi rozsiewając hojne garście nasion, które raz «padły na drogę» (Mt 13,4), czy na «miejsca skaliste» (w.5), czy «między ciernie» (w.7), czy też wreszcie «na ziemię żyzną» (w. 8).

W ten sposób nasiona rozrzucone hojnymi garściami przynoszą taki procent wydajności na jaki pozwalają możliwości “toponimiczne”. Sobór Watykański II mówi: «Słowo Boże porównuje się do nasion zasianych w polu: ci, którzy słuchają z wiarą i przyłączają się do trzódki Chrystusa otrzymali Królestwo; następnie ziarno, samo z siebie, kiełkuje i rośnie aż do czasu żniwa» (Lumen gentium, 5).

«Ci, którzy słuchają z wiarą», mówi Sobór. Ty jesteś przyzwyczajony do słuchania jej, może czytania jej, i być może medytowania. Od głębokości twego słuchania w wierze zależy możliwość wydania owoców. Mimo że te w pewnym sensie przychodzą zagwarantowane ogromną mocą Słowa-nasion, nie mniejsza jest twoja odpowiedzialność uważnego ich słuchania. Dlatego «kto ma uszy, niechaj słucha!» (Mt 13,9).

Proś dziś Pana o pragnienie proroka: «Ilekroć otrzymywałem Twoje słowa, pochłaniałem je, a Twoje słowo stawało się dla mnie rozkoszą i radością serca mego. Bo imię Twoje zostało wezwane nade mną, Panie,

Boże Zastępów! (Jer 15,16).

My?li na dzisiejsz? Ewangeli?

- «Boski siewca teraz także zasiewa swoje ziarno: zaprasza nas do szerzenia Bożego orędzia doktryną i przykładem» (św. Josemaría Escriva)

- «Pan obficie i nieodpłatnie rozsiewa ziarno Słowa Bożego. Siewca nie zniechęca się, ponieważ wie, że część tego ziarna ma spaść na ‘dobrą glebę’, czyli w płonące serca i zdolne do przyjęcia Słowa z gotowością, dla dobra wielu» (Benedykt XVI)

- «Przypowieści są dla człowieka jakby zwierciadłami: Czy przyjmuje on słowo jak ziemia skalista czy jak ziemia żyzna? Co czyni z otrzymanymi talentami? Jezus i obecność Królestwa na tym świecie w tajemniczy sposób stanowią centrum przypowieści (...)» (Katechizm Kościoła Katolickiego, nr 546)